

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 stycznia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych

I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 23 września 2013 r. odmówił Z. Ś. prawa do emerytury. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że ubezpieczony nie osiągnął wymaganego wieku uprawniającego do emerytury wynoszącego 65 lat i 7 miesięcy, zgodnie z art. 24 ustawy emerytalnej.

/decyzja – k. 149/150 akt ZUS/

Wnioskodawca Z. Ś. uznał decyzję za krzywdzącą i w dniu 2 marca 2015 r. złożył odwołanie od w/w decyzji.

/odwołanie – k. 2 – 4/

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o oddalenie odwołania powołując się na argumenty, wskazane w zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie – k. 5/

Decyzją z dnia 23 lutego 2016 r. ZUS I Oddział w Ł. ponownie ustalił Z. Ś. prawo do kapitału początkowego.

Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 1 stycznia 1972 r. do 31 grudnia 1981 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 145,67%.

Do ustalenia wartości kapitału przyjęto okresy składkowe w ilości: 14 lat, 5 miesięcy, 3 dni tj. 173 miesiące.

Wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku została wyliczona w następujący sposób:

$293,01 \text{ złotych} \times 61,69\%$ (współczynnik proporcjonalny) = 180,76 złotych

$(173 \text{ miesiące składkowe} \times 1,3\%) : 12 \times 1778,47 \text{ złotych}$ (podstawa wymiaru) = 333,29 złotych

RAZEM = 514,05 złotych

$514,05 \text{ złotych} \times 209 \text{ miesięcy}$ (średnie dalsze trwanie życia) = 107436,45 złotych (kapitał początkowy na dzień 1.01.1999 roku).

Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład nie uwzględnił:

- okresu od 22 maja 1967 r. do 17 czerwca 1967 r.

/decyzja o ponownym kapitału początkowego – k. 262/263 akt ZUS/

Ubezpieczony Z. Ś. uznał w/w decyzję za krzywdzącą i w dniu 14 marca 2016 r. złożył odwołanie od w/w decyzji o ponownym ustaleniu kapitału początkowego.

/odwołanie – k. 2 – 4 w aktach VIII U 753/16/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania oraz o łączne rozpoznanie niniejszej sprawy ze sprawą VIII U 816/15.

/odpowiedź na odwołanie – k. 6w aktach VIII U 753/16/

Zarządzeniem z dnia 5 maja 2016 r. połączono sprawę VIII U 753/16 ze sprawą VIII U 816/15 celem łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

/zarządzenie – k. 8 w aktach VIII U 753/16/

Zarządzeniem z dnia 6 czerwca 2016 r. Sąd wyłączył sprawę z odwołania Z. Ś. od decyzji ZUS z dnia 23 lutego 2016 r. pierwotnie oznaczoną sygn. akt VIII U 753/16 połączoną do wspólnego rozpoznania zarządzeniem z dnia 5 maja 2016 r.

/zarządzenie – 00:01:38 – 00:02:47 płyta CD – k. 50/

Sąd Okręgowy w Łodzi

ustalił następujący stan faktyczny:

Z. Ś. urodził się w dniu (...)

/okoliczność bezsporna/

Ubezpieczony w dniu 23 września 2013 r. złożył wniosek o prawo do emerytury.

/wniosek – k. 1 – 22 akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia 26 stycznia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 23 września 2013 r. odmówił Z. Ś. prawa do emerytury. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że ubezpieczony nie osiągnął wymaganego wieku uprawniającego do emerytury wynoszącego 65 lat i 7 miesięcy, zgodnie z art. 24 ustawy emerytalnej.

/decyzja – k. 149/150 akt ZUS/

Ubezpieczony ukończył 65 i 7 miesięcy w dniu 7 kwietnia 2015 r.

/bezsporne/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy i aktach rentowych.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 24 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Ubezpieczonym (Dz. U. z 2015 r., poz. 748) urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w ust. 1a i 1b, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184. Wiek emerytalny dla mężczyzn urodzonych w okresie: od dnia 1 lipca 1949 r. do dnia 30 września 1949 r. wynosi co najmniej 65 lat i 7 miesięcy (ust. 1b pkt 3).

W myśl art. 116 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.), postępowanie w sprawach świadczeń wszczynają na podstawie wniosku zainteresowanego, chyba że ustawa stanowi inaczej.

Stosownie do treści art. 100 ust. 1 w/w ustawy, prawo do świadczeń określonych w ustawie powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa

Zgodnie zaś z art. 129 ust. 1 w/w ustawy świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

Przechodząc na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że ubezpieczony złożył wniosek o emeryturę w dniu 23 września 2013 r. i w dacie składania wniosku o emeryturę nie ukończył powszechnego wieku emerytalnego wynoszącego 65 lat i 7 miesięcy, w myśl art. 24 ustawy emerytalnej. Jednakże wnioskodawca wiek ten ukończył w toku postępowania tj. w dniu 7 kwietnia 2015 r. Brak jest zatem jakichkolwiek przeszkód do przyznania ubezpieczonemu prawa do emerytury od daty ukończenia powszechnego wieku emerytalnego tj. 7 kwietnia 2015 r.

Dlatego też odwołanie ubezpieczonego w tym zakresie podlega uwzględnieniu.

Wobec powyższego, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ §2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi organu rentowego, wyrażając zgodę na wypożyczenia akt ZUS.